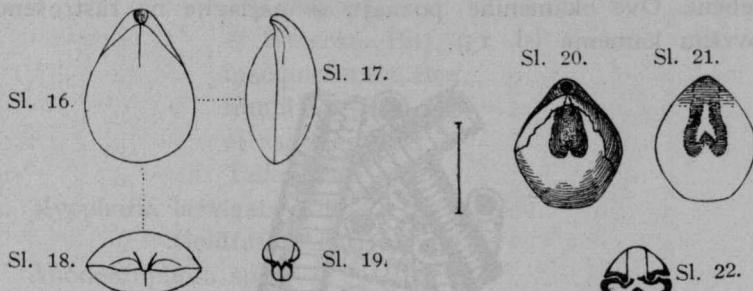

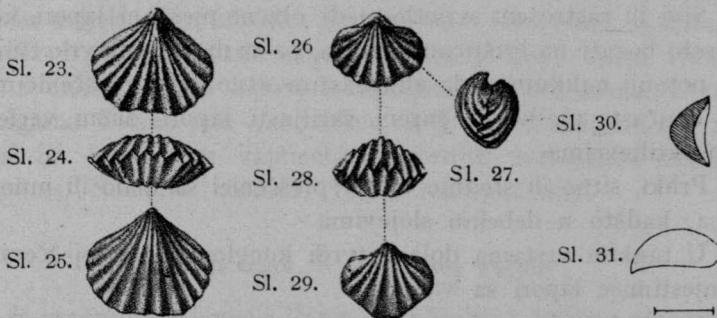
slojne skupine. Nadalje vapnenci sa kremenim konkrecijama, a konačno ako i osamljeno tamni tvrdi vapneni kršnici.

U ljušturnom vapnencu južne Dalmacije ima, nasuprot onomu u sjevernoj i srednjoj Dalmaciji, mjestimično vrlo mnogo okamenina, osobito školjkaša, puževa i brahiopoda (ramenonošci) (sl. 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.)

Sl. 16—19. *Terebratula vulgaris*, jedan od najčešćih brahiopoda ljušturnog vapna. (po A. Bittner-u). 16. sprijeda, 17. sa strane, 18. odozgo, 19. nabrušena.
Sl. 20—22. *Terebratula Bukowskii* B. (po A. Bittner-u)

Školjkaša i puževa ima i danas u morima u velikom broju, ako i u drugim vrstima no nekada; brahiopoda pak i danas vrlo malo. Oni nalikuju, kako već prije rekoso u cijelosti školjkašima, ali su im obe ljuške redovito vrlo različite. Veća ljuška je često probušena, a kroz tu jamu izlazi mišićav držak, kojim životinja priraste uz neki predmet (sl. 23—31.).

Sl. 23—25. *Rhynchonella Pironiana* (po A. Bittner-u). 23. mala školjka, 24. rub školjke, 25. velika školjka. — Sl. 26—29. *Spiriferina terzadică* B. (po A. Bittner-u). 26. mala školjka, 27. sa strane, 28. rub školjke, 29. velika školjka. — Sl. 30—31. *Aulacothyris Wachneri* B. (po A. Bittner-u). 30 sa strane, 31 rub školjke.